

Emperyalizmin Suç Dosyası

EMPERYALİZM: İNSANLIĞIN BAŞ DÜŞMANI

Bugünlerde dünya tarihinin belki de en önemli günlerini yaşıyoruz. 90'lı yılların başındaki "Körfez Savaşı" sırasında izlediğimiz "naklen haydutluk" senaryosu tarihin bu diliminde her seferinde daha azgın bir biçimde önümüze geliyor... 11 Eylül eylemini bahane ederek dünya halklarına ve özellikle Ortadoğu'ya yeni bir saldırı dalgası başlatan Amerikan emperyalizmi, daha Afganistan yıkımının külleri soğumadan, Irak halkının üzerine bombalar yağdırdı ve sonuçta Ortadoğu'da kalıcı işgal günleri başladı. Diğer yandan ise taşeron kontr-gerilla devleti İsrail aracılığıyla Filistin halkına kan kusturuyor. Öte yandan ise bu genel saldırının Ortadoğu ile sınırlı olmadığı, dünyanın öteki köşesindeki olaylardan anlaşılıyor. Örneğin, hiç de rastlantısal olmayan bir biçimde birden Kolombiya ordusu yanına yarı-askeri faşist çeteleri de alarak gerilla denetim bölgesine giriyor, bir süredir çıban başı olarak görülen Venezuela'daki "ulusalci" Chavez hükümetine karşı darbe örgütleniyor, vb... Küba ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti gibi "aykırı" ülkelere karşı yürütülen provokasyon ve abluka çemberi ise daraltılıyor.

"Bu, iyilerle kötülerin savaşıdır" diyor, ABD başkanı Bush; böylece dünya haritası üzerine kalın bir çizgi çekiyor ve bir tarafa emperyalist ülkeleri ve işbirlikçilerini diğer tarafa da "terörizm"le damgaladığı dünyanın yoksullarını, ezilenlerini, kendisine karşı direnen herkesi koyuyor. Bu haydutluk gösterileri şimdilik Ortadoğu ve Latin Amerika ağırlıklı olarak yürütülse de asıl hedef daha geniştir. Emperyalizm bu noktadan hareketle bütün dünyadaki her türden muhalif harekete, devrimci yükselişlere müdahale edebilecek bir uluslararası jandarma gücü yaratmaya çalışıyor. Böylece emperyalist kamptaki çatlakları da onarmaya, dünyayı kendi hegemonyasında tutmaya çalışan ABD emperyalizmi, Körfez Savaşı ile başlattığı ve Somali, Ruanda gibi örneklerle devam ettirdiği yeni bir hegemonya tarzını inşa etmeye çalışıyor.

Bu arada kan kokusuna karşı son derece duyarlı olan Türkiye'nin işbirlikçileri de -bazen beceriksizlce hesap yanlışları yapsalar da- bu kirli savaşa katılmak için can atıyorlar. İşbirlikçi oligarşi ve CIA güdümlü medya her fırsatta savaş çıgıllıkları atıyor ve bu kanlı oyunlardan ne kapabilecekleri üzerine hesaplar yapıyorlar.

Bütün bu karmaşa arasında herkes ABD'ye yapılan saldırıda kaç kişinin öldüğünü ve böyle bir noktada ABD'nin intikam almakta haklı olup olmadığını tartışırken, emperyalizmin dünya halkları için ne anlama geldiği unutuluyor ya da Amerikancı medya tarafından bilerek unutturuluyor. Dünyanın dört bir yanında milyonlarca insanın ve genel olarak insanlığın katili olan emperyalizm aklanmaya çalışılıyor.

EMPERYALİZM TARİH KARŞISINDA SUÇLUDUR

Emperyalizm, kapitalizmin tekelci ve asalak aşamasıdır. İnsanın insan tarafından sömürülmesine dayanan sınıflı toplum düzenlerinin en sonuncusu ve en gelişkini olan kapitalizm, esas olarak bir avuç sermaye sahibi kapitalistin işçi sınıfını ve dolaylı olarak bütün toplumsal yapıyı sömürdüğü ve buradan sağladığı kârlarla servetini atırdığı bir düzendir. İçinde en küçük bir insani kaygı barındırmayan, yalnızca daha yüksek kâr güdüsüyle davranan bu sistem, emek sömürsünün, artı değerın üzerine kuruludur. İşçinin yalnızca işgücünü satın alan ve ona çalışmasına devam edebilecek kadar ücret veren kapitalistin kârı, bu karşılığı ödenmemiş emekten kaynaklanır ve kapitalizmin her aşaması bu artı-değerin çoğaltılmasının ve işçi sınıfının artan yoksullaşmasının tarihini oluşturur.

Emperyalizm ise bu emek hırsızlığı düzeninin en son ve tekelleşmiş aşamasıdır. Dünyanın büyük bankalarla bütünleşmiş bir avuç tekel tarafından paylaşıldığı emperyalist aşama, artık insanlığın tüm gelişmesinin önünün kesildiği, tüm ülkelerin yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin tekeller tarafından yağmalandığı bir sürekli haydutluk aşamasıdır. Artık dünyanın hiçbir köşesi büyük emperyalist tekellerin ve onların çıkarlarını koruyan emperyalist devletlerin sömürü ve baskısından uzakta değildir. Emperyalist sistem yaklaşık yüz yıldır bütün dünyayı bir kan gölüne çevirmiş, daha çok sömürü ve daha çok kâr için yirminci yüzyılı cinayetler ve katliamlar yüzyılı yapmış, şimdi de yeni binyılı kana bulamaya başlamıştır. Bu onun kaçınılmaz doğasıdır; çünkü emperyalizm, tarihin işleyişine ve insanlığın en temel özelliklerine karşı suç anlamına gelmektedir; çünkü o doğrudan doğruya insanın gelişme dinamiğinin önünün kesilmesidir.

EMPERYALİZM SAVAŞ VE YIKIM DEMEKTİR

Emperyalizm, savaşa mahkûmdur. Yirminci yüzyılın başında dünyanın belli başlı emperyalist ülkeler tarafından paylaşılmasından sonra her yeniden paylaşım girişimi mutlaka savaşlarla sonuçlanmıştır ve sonuçlanacaktır. Kapitalizmin doğası gereği eşitsiz gelişen ve sık sık birbirlerinin egemenlik alanlarına göz diken emperyalist ülkeler, pazarlar ve sömürü alanları daraldıkça kendi aralarında yeniden kavgaya tutuşmakta ve bu kavga milyonlarca insanın ölümüne neden olan kanlı savaşlarla sonuçlanmaktadır.

I. Emperyalist Paylaşım Savaşı bunun en açık örneğidir. Özellikle o dönemde palazlanarak İngiliz hegemonyasını tehdit eden Almanya'nın önünü kesmek için başlatılan bu kan banyosunun maddi sonucu 10 milyon ölü, 20 milyon sakattır. Toplam asker sayısı 70 milyonu bulan orduların kapıştığı bu savaşın sadece Avrupa'daki mali bilançosu ise 350 milyar dolarlık

yıkımdır. Silah sanayiinin patlama yaptığı ama milyonlarca çocuğun açlıktan can verdiği bu büyük katliam emperyalizmin en ağır suçlarından biri olarak tarihte durmaktadır.

II. Emperyalist Paylaşım Savaşı ise birincisinin çok çok üzerinde bir kanlı katliamdır. İnsanlığa verilen manevi zararları bir tarafa koyarsak, bu korkunç boğazlaşmanın sadece can kaybı olarak bilançosu tahminen 35 ile 60 milyon insanın ölümüdür. Yalnızca faşizmin kesin yenilgisini sağlayan kahraman Sovyet halkından 11 milyonu asker olmak üzere toplam 20 milyon insan hayatını kaybetmiştir. Ne zaman ki bütün emperyalist kampın sosyalizme saldırısını diye tasmaını gevşek bıraktığı Alman faşizmi Stalingrad önlerinde Sovyet halkının direnişiyile bozguna uğratılmıştır, ancak o zaman Kızılordu'nun ilerleyişinden korku duyan müttefikler duruma müdahale etmişlerdir.

Bu savaşta Polonya'nın insan kaybı, 5 milyon 800 bin, Almanya'nınki ise 4 milyon civarındadır. Japonya'nın kaybı ise 2 milyon insandır, ki bu katliamın önemli bölümü atom bombasının atıldığı Hiroşima ve Nagasaki'de gerçekleşmiştir. 1945'te yapılan bu nükleer katliamda birkaç saniye içinde 250 bin kişi birden öldürülmüş, iki şehir ve onların toplam halkı bir anda haritadan silinmiştir. Bugünkü durum ise özellikle siviller açısından çok daha vahimdir. Örneğin, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda ölen sivillerin askerlere oranı %50 iken 1990'lı yıllardaki çatışmalarda bu oran %90'a ulaşmıştır. 1986-1996 arasındaki savaşlarda ise 2 milyon çocuk ölmüş, 5 milyon çocuk sakat kalmıştır. Ve bugün dünyada 50 milyon insan mültecidir. İşte emperyalizmin militarist yüzünün insani maliyeti budur.

EMPERYALİZM, FAŞİZM, İRKÇILIK ve SOYKIRIM DEMEKTİR

Üstelik bu savaşın en kirlili yanı milyonlarca insanın sadece savaş alanlarında değil toplama kampları ve gaz odalarında da can vermesi, dünyanın en büyük soykırımının gerçekleştirilmiş olmasıdır.

Almanya'da tekeli sermayenin terörist yönetimi faşizm iktidara gelir gelmez önce komünistleri, ilericileri ve yahudileri topladığı kamplara daha sonra faşizmle çelişkisi olan ve hatta iktidara gelmesine hizmet edenleri bile göndermiş ve dünyanın en büyük katliamını gerçekleştirmiştir. Günde 6 bin insanın yakıldığı ve kurşuna dizildiği ünlü Auschwitz başta olmak üzere bu kamplarda beş-altı yılda yaklaşık 25 milyon insanın öldürüldüğü, yarım milyon insanın ise açlıktan ve hastalıklardan öldüğü tahminen bilinmektedir. Bütün bu cinayetlerin birkaç SS subayının işi olmadığı, Krupp ve I.C. Farber başta olmak üzere Alman tekellerinin tümünün işin içinde olduğu Nürnberg yargılamalarında tamamen açığa çıkmıştır.

Sanıldığı gibi faşizm, ırkçılık ve soykırım salt Alman ya da İtalyan faşizmine özgü bir durum değildir. Nazi Almanyası'nda görülen işin küçük bir bölümüdür. Pazar kavgası ve saldırganlık anlamına gelen emperyalizm, tarihinin her aşamasında ırkçılığa ve faşizme ihtiyaç duymuştur. Sömürge ülkelerin ve halkların aşağılanması, emperyalist ülke insanların ve beyaz ırkın üstün ırk olarak sunulması, kapitalist sistemin ideolojik temelidir. Amerika'daki büyük Kızılderili katliamlarından, siyahların köleleştirilmesine ve Uzakdoğu'daki soykırımlara dek her ırkçı olayın arkasında, her faşist cuntanın tezgahlanmasında emperyalizm vardır. Esasen emperyalist

lkelerdeki yaygın kültür ve düşünme biçiminin kendisi de Alman faizminden farklı değildir. Dolayısıyla bizzat emperyalist ülkelerin devlet yönetimlerindeki ırkçı-faşist unsurlar bir yana Neo-Nazi katillerini besleyen zemin de kapitalist sistemin yapısal özellikleridir.

EMPERYALİZM, MİLİTARİZM VE KAN TCCARLIğI DEMEKTİR

Emperyalizmin tarihe ve insanlığa karşı işlediği en ağır suçlardan biri, pazar kavgasına bağlı olarak geliştirdiği militarizm ve silah ticaretidir. Silahlanma elbette dünya tarihinde yeni bir olay değildir; ama emperyalist aşama tarihin en büyük toplu katliam araçlarını geliştirmiş ve ekonomisinin büyük bölümünü bu sektör üzerine kurmuştur. Her Ŗeyi tekellerin ihtiyaçlarına bağlayan bu sistem, bilimi ve teknolojiyi kitle imha araçlarının yapımı için seferber etmiş, üretime ve toplumsal refahın arttırılmasına hizmet edebilecek milyonlarca dolar Ŗişirilmiş bir askeri bürokrasinin ayakta tutulmasına, milyarlık orduların beslenmesine ve silah üretimine kaydırılmıştır. Özellikle II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra ekonominin askeriletirilmesi hızlandırılmış, militarizm adım adım yeni bir noktaya doğru geliştirilmiştir. Birbiri ardına geliştirilen yeni savaş araçları ve yeni modeller, büyük tekeller için yağlı kapı olmuş, silah siparişleri bir noktadan sonra kapitalist ekonominin ritmini belirler olmuştur. Bir Pershing füzesinin yapımında 500'n üzerinde okuluslu Ŗirketin görev aldığı düşünülürse, emperyalist ekonomi açısından askeri harcamaların önemi anlaşılabilir. Ayrıca bugün dünyada "Araştırma-Geliştirme" harcamalarının önemli bir bölümü de silahlanmaya ayrılmaktadır.

Öte yandan, metropol ülkelerde tezgahlanan silahlanma planları, savaş rüzgarlarının sürekli estirildiği dünyanın bağımlı ülkelerinde bir sistematik içinde uygulanmaya balanmış, dolayısıyla silahlanma uluslararası yeni işbölümünün bir işlevi haline gelmiştir. Örneğin, Brezilya, Arjantin, İsrail, G. Afrika, G. Kore ve Türkiye uluslararası yeni iblmne uygun olarak montaj teknolojisi ile silah üretmektedirler. Bu durumun en açık kanıtı ise, bağımlı ülkelerde genel harcamalarının yarıdan fazla bir kısmının silahlanma harcamalarına gitmesidir. Bağımlı ülkelerde bir yandan emperyalizmin patentleri ve lisansları ile silah üretimi yapılırken, öte yandan her yıl yeni silah ithalatı yapılmaktadır. 1980'li yılların başında 20 -25 milyar dolar olarak hesaplanan uluslararası silah ticaretinin dörtte üçü bağımlı ülkeleri kapsamaktadır. Bu satın almaların önemlice bir bölümü ise Ŗphesiz kirlı bir savaş yürütmekte olan Türkiye tarafından yapılmaktadır.

Silah tekellerinin artan önemi süreç içinde öyle bir hale gelmiştir ki, metropol ülkelerde finans oligarilerinin yürütme kuvvetini tamamen silah tekelleri ellerinde tutar olmuş, silah tekelleri hükümet kurar, hükümet düşürür hale gelmiş, hegamonik devlet mekanizmaları tüm olanaklarını bu tekellere açar olmuştur.

EMPERYALİZM, SÖMÜRGECİLİK, KÖLELİK VE SEFALET DEMEKTİR

Emperyalizm, bağımlı ülkelerin bütün yeraltı/yerüstü zenginliklerinin vahice sömürülmesi, kaynaklarının tüketilmesi, halkların kiiliksizletirilerek kültürlerinin yok edilmesi demektir.

1945'lerden sonra başlattığı yeni-sömürgecilik uygulaması da esasen aynı sonuca yol açmaktadır.

Yeni-sömürgecilik uygulaması, emperyalist işgalin gizlenmesi, geri bıraktırmış ülkelerdeki işbirlikçiler aracılığıyla patent ve askeri anlaşmalarla, sermaye yatırımları ile borç ve "yardım" ilişkileri ile bağımlılık yaratılması, bu ülkelerin ekonomisinden kültürüne bütün güçlerinin iç dinamiğinin çökertilmesidir. Bu ülkelerin ordularını kendi genelkurmayına bağlayarak ordu ve polisi iç savaş ordusu haline getiren emperyalizm, bu ülkelerdeki ekonomik, siyasi ve kültürel yapıyı kendi ihtiyaçlarına uygun hale getirmiştir.

Bu politikaya bağlı olarak çeşitli ülkelerdeki ABD üsleri yaygınlaştırılmış ve saldırı odakları haline getirilmiştir. ABD askeri güçleri. I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda ülke dışında yalnızca üç, II. Emperyalist Paylaşım savaşında 39 ülkede bulunurken, 1968 itibarıyla 64 ülkede bulunmaktadır ve bu sayı bundan sonra da artmıştır.

Buna karşılık emperyalizm halklara açlık ve sefalet vermiştir.

Bugün dünyanın en zengin üç adamının varlığı 48 yoksul ülkenin ulusal gelirinden yüksektir. Aynı üç adamın varlığı Afrika'nın bütün ülkelerinin ulusal gelirinden yüksektir. Öte yandan, dünyanın en zengin 225 kişinin varlığı ise bütün dünya nüfusunun sosyal gereksinmelerini karşılayabilecek miktardadır. Uçurum bu denli derindir.

Buna karşılık Dünya Gıda Örgütü (FAO) verilerine göre 1960-1970 arasında 13, 1970-80'de 15, 1980-85 arasında ise 40 milyon kişi açlıktan ölmüştür. 1990'da toplanan Dünya Çocuk Zirvesi raporuna göre her yıl 12 milyon çocuk önlenebilir hastalıklardan ölmektedir ve UNICEF tahminlerine göre 2000'li yıllarda 175 milyon çocuk 5 yaşına gelmeden ölecektir. Tamamen yasak olduğu halde bugün Asya'da çalıştırılan çocukların sayısı 250 milyondur. Ve tabii ki bunlar, şanslı olanlarıdır; bu ülkelerdeki 2 milyon çocuk ise doğrudan fuhuş pazarındadır. Aynı yıllarda, yani 1980-1994 arasında yoksul ülkelerin borçlarının artış oranı %400'dür; 1980-1998 arasında bu borçlar 600 milyar dolardan 2.2 trilyon dolara yükselmiştir.

Yalnızca yoksul ülkelerde değil, Avrupa'da da nüfusun %17'si yoksulluk sınırındadır. ABD'de 12 yaş altındaki 13 milyon çocuğun aç olduğu BM verileriyle sabittir. Çünkü, ABD'nin maddi varlığının %68'ini nüfusun %1'i almaktadır. Buna karşın aynı ülkede nüfusun 7 milyonu evsizdir, 26 milyon kişi uyuşturucu kullanmaktadır.

Emperyalizmin varlığının doğurduğu sonuçlardan biri de, sağlık konusundaki vahim durumdur.

Örneğin, emperyalist metropollerde ortalama ömür 72-74 arasında değişirken, bağımlı ülkelerde 55 yılı geçmemektedir. Salgın hastalıklar bağımlı ülkelerde çok yaygındır. Örneğin, iyot eksikliğinden kaynaklanan endemik guatr, tahminlere göre 200 milyon insanı etkilemektedir. 70 ülkede, 180 - 200 milyon insanda parazit hastalığı görülmekte, sıtma Afrika'da her yıl milyonlarca çocuğu öldürmektedir. UNICEF'e göre, gelişmiş ülkelerde beş kişiye bir doktor düşerken, bağımlı ülkelerde 2700 kişiye bir doktor düşmekte, oran bazılarında ise 20 bine çıkmaktadır. Bağımlı ülkelerde, birbuçuk milyar insan ve 6 yaşından küçük 400 milyon çocuk her türlü tıbbi bakımdan yoksundur. Bağımlı ülkelerde, 1980 verilerine göre, kişi

başına sağlık hizmetleri için harcanan yılda yalnızca 1.7 dolardır. Bu, emperyalist metropollerde 144 kat daha fazladır.

EMPERYALİZM ASKERİ DARBELER VE İŞKENCE DEMEKTİR

1950'lerden bu yana, yalnızca ABD tarafından tezgahlanan darbeler bile bunun en açık kanıtıdır. O kadar ki, bu darbelerin sayılması bile mümkün değildir. Yalnızca Türkiye'de 1971 ve 1980'de olmak üzere iki darbe tezgahlayan ABD, dünyadaki bütün gerici-faşist yönetimlerin başdestekçisidir. 1945'ten 1977'ye kadar ABD'nin tüm ülkelere yaptığı 140 milyar dolarlık "yardım"ın üçte ikisi, faşist cuntalara gönderilmiştir. Bunun 13.5 milyarı G. Kore'ye, 5.5 milyarı Brezilya'ya, 3 milyarı İran Şahı'na gitmiştir. 1979'da dünyanın en baskıcı yönetimlerinden 15' i, patronluğunu ABD'nin yaptığı Dünya Bankası'ndan 2,9 milyar dolar ya da yaklaşık tüm kredilerin 1/3'ünü almışlardır. Rakamlardan bile faşist diktaların nasıl himaye edildiği, ayakta tutulduğu görülmektedir. Öte yandan Uluslararası Af Örgütü 1998 verilerine göre 193 devletin yaklaşık üçte ikisinde, yani ABD'nin "sevgisi"ne layık görülen ülkelerde, yılda en az 500 bin kişi sistematik işkenceye uğramaktadır.

EMPERYALİZM DOĞANIN MAHVEDİLMESİ VE TALAN EDİLMESİDİR

Kapitalizm, kâr hırsı demektir ve bu gözü dönmüş hırs, yüz yıldan fazladır dünyanın ekolojik dengesini mahvetmekte, özellikle bağımlı ülkeleri çöplüğe çevirmektedir. Bağımlı ülkelere akıtılan eski teknolojiler ve doğrudan sınai atıklar bu ülkelerdeki doğal hayatı katletmekle kalmayıp bazen binlerce insanın ölümüne neden olmaktadır. Union Carbide isimli çokuluslu şirketin Hindistan'da yarattığı Bhopal faciası bunun en çarpıcı örneğidir. 1984'teki bu olayda gaz sızıntısı yüzünden gerçekleşen patlamada 16 bin Hintli yaşamını yitirmiştir ki, bu sayı 11 Eylül saldırısındaki ölü sayısının birkaç mislidir. Yine Fransa'nın Pasifik'teki nükleer denemelerinin yarattığı sonuçlar ve bu sırada Fransız Gizli Servisi'nin Greenpeace gemisine yaptıkları bombalı saldırı hâlâ hafızalardadır.

Ama asıl facia bunların da ötesinde, aç gözlü kapitalizmin genel düzeyde dünyaya verdiği zarardır. Bir bütün olarak dünyanın dengesini bozan ve atmosferin bileşimini değiştiren teknolojileri üretim maliyeti yüzünden değiştirmeyen, üstelik durmadan benzeri teknolojilerle dünyayı zehirleyen emperyalizm, alternatif enerji kaynaklarının kullanılmasını kasıtlı olarak engellemekte, kendisiyle birlikte dünyayı da bir felakete doğru sürüklemektedir.

EMPERYALİZM BÜTÜN DÜNYAYA ZULÜM VE FELAKET GETİRMİŞTİR

A) Avrupa

- İki büyük savaş sırasında Avrupa'yı kan gölüne çeviren emperyalizm, bölgesel düzeyde de kirli savaşlara imza atmıştır. İSPANYA bunların en önemlisidir. Alman ve İtalyan faşizminin desteğiyle İspanya Cumhuriyeti'ne karşı 1936'da ayaklanan General

Franko'nun faşist ordusu 1939'un Mart ayında gösterilen insanüstü direnişe rağmen Madrit'i ele geçirdiğinde bir milyondan fazla insanın kanına girmişti bile. Guernica katliamı gibi yüzlerce katliama imza atarak iktidara gelen Franko'nun en büyük desteği ise ABD'ydi ve bu destek sayesinde Franko 80'li yıllara dek ayakta kalabildi. Dünyanın en uzun süren diktatörlüklerinden biri olan Franko diktası, bu dönem boyunca binlerce sendikacı, devrimci ve Bask savaşıncısının kanına girdi. Bask ülkesinin işgali bugün de devam ettirilmektedir.

- PORTEKİZ'deki 45 yıl hüküm süren Salazar diktası da aynı güçlerin ürünüdür. 1930'da bütün siyasi faaliyetleri, sendikaları yasaklayarak işe başlayan Salazar, CIA tarafından desteklenen gizli servisi PIDE'nin baskısıyla Portekiz'i cehenneme çevirdi. Binlerce gencin, işçinin katili olan bu diktatör ancak 1974 yılında bir ayaklanma ile devrilebildi. Portekiz'in bu sürede sömürgelerinde yaptığı katliamlar bir yana kendi askeri kaybı bile 10 bin ölü ve 50 bin yaralıydı.
- 1943 yılında devrilene kadar Mussolini faşizminin İTALYA'da yaptıkları ve özellikle Afrika'daki katliamları ise tarihe kaydolmuştur. İktidar olur olmaz bütün işçi örgütlerini, grevleri yasaklayan Mussolini yıllarca demir yumrukla yönettiği İtalya'yı Hitler'in emrinde bir bekçi köpeğine dönüştürdü. Sonraki süreçte de İtalyan faşizmi kendisini farklı biçimlerde devam ettirmiştir. Örneğin, İtalyan kontr-gerilla örgütü Gladio Avrupa'nın en kanlı devlet terörü örgütlerinden biridir. CIA denetiminde kurulan ve gazetecilerden adli suçlulara dek yüzlerce insanı kullanan, milyarlarca dolarlık servetleri elinde tutan bu örgüt, yüzlerce cinayete imza atmış, birçok ülkede neo-nazi çetelerin kurulmasına önayak olmuştur. Ünlü Bologna istasyonu katliamı dahil birçok kanlı olaya imza atan Gladio, bugün hâlâ varlığını sürdürmekte ve Türk özel timleri dahil birçok kontr-gerilla örgütüne eğitim kamplarında hizmet vermektedir.
- YUGOSLAVYA'nın çektiği acılar ise yüzyılın en trajik olayıdır. 1944'te Alman işgalini sona erdiren Yugoslavya, onyıllar sonra 1990'larda bu kez ABD işgaline uğramıştır. CIA tarafından kışkırtılarak kendi aralarında boğazlaşmaya itilen Yugoslavya halkları, tam bir etnik kargaşa yaşamışlar, bu arada binlerce kişinin öldürüldüğü, tecavüze uğradığı kirli bir savaş sırasında korkunç acılar çekmişlerdir. Sonunda ABD'nin öncülüğünde bölgeyi işgal eden NATO güçleri, Yugoslavya'nın varlığını tamamen sona erdirerek, kukla devletçiklerin yer aldığı bir kaos yaratmışlardır. ABD destekli bir "ayaklanma"(!) ile yıkılan Miloseviç'in yerine onun kadar sağcı ve katliamcı birinin getirilmesi de ABD'nin amacını gözler önüne sermiştir. Bu arada besleme bir örgüt olarak kurulan UÇK bahane edilerek KOSOVA ve MAKEDONYA'nın işgali de tamamlanmıştır. Bu ülkelere karşı düzenlenen NATO operasyonlarında sadece "yanlışlıkla" öldürülen sivillerin sayısı bile net olarak saptanamamaktadır.
- YUNANİSTAN'da olup bitenleri anlamak için ise yalnızca 1947 yılını hatırlamak yeterlidir. 1941'den beri Alman işgaline karşı yiğitçe savaşan Yunan komünistleri, 1947'de emperyalizm için ciddi bir tehlike oluşturduklarında tarihin en büyük katliamlarından birini yaşadılar. "ABD yardım etmezse Yunanistan komünistlerin eline geçecek" çıkırtkanlığı yapan Başkan Truman'ın desteğiyle başlayan katliam süresince

50 binden fazla komünist öldürüldü. İç savaşın bütünü sırasında ise 185 bin partizan ölürlen, açlıktan ölenlerin sayısı 260 bindi. Yunanistan'ın toplam nüfusunun yüzde onu böylece katledilmişti; ayrıca yüzbinlerce insan toplama kamplarında tutuldu. Daha sonra 1960'larda CIA'nın tezgahladığı Albaylar cuntası ise aynı türden katliamlar konusunda bir emperyalist geleneği devam ettirmiştir. Yüzlerce devrimci öğrenci başta olmak üzere çok sayıda ilerici insan bu dönemde katledilmiş, Yunanistan baştan başa bir işkencehaneye çevrilmiştir.

- ALMANYA'nın sabıkaları sanıldığı gibi Hitler'le başlamamaktadır. Çok daha öncesinde 1918-19 Alman devriminin bastırılması sırasında yapılan kitlesel işçi katliamlarını, Spartakist önderler Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in kurşuna dizilmesini hatırlamak bile bunu kavramak için yeterlidir. Daha sonraki 1923 ayaklanması ve Hamburg barikatlarında akıtılan işçi kanı da Alman emperyalizminin en bilinen sabıkalarıdır. Nazi katliamlarından, toplama kamplarından ise daha önce söz etmiştik. Ama sanıldığı gibi Hitler'in yenilgisi de faşizmin bitmesi anlamına gelmemiştir. Daha 1945 yılı bitmeden Hitler'in eski kadroları işbaşına dönmüşlerdi bile. Nazi partisinin gizli servis şefi Gehlen, Federal Almanya'nın da gizli servisini yönetiyordu. Sosyalizme yönelik komploların hemen tümü bu dönemde Almanya üzerinden yürütüldü. Bütün Neo-Nazi örgütleri böylece kuruldu ve güçlendirildi. CIA tarafından desteklenen gizli servis BND 1970'li yıllarda Kızıl Ordu Fraksiyonu (RAF) üyelerine düzenlenen operasyonların ve dört RAF liderinin Stammheim Cezaevi'nde kurşuna dizilmesinin baş sorumlusuydu.
- CIA'nın alt birimlerinden biri olan OPC tarafından organize edilen AVUSTURYA Nazileri ise devletle tamamen işbirliği halindedirler. Eski SS subaylarının üst düzey yönetici olduğu bu örgüt sendikacılara ve sol partilere, yabancı işçilere karşı saldırıların baş sorumlusudur.
- Avrupa'nın en sakin görünen ülkesi olan İSVEÇ'te Başbakan Olof Palme'nin benzer bir Neo-Nazi organizasyonu tarafından öldürüldüğü kesin gibidir. Suikastten sonra tanıkların doğrudan teşhis ettiği kişilerin çoğunun eski paralı askerler ve neo-naziler olması ve bunlardan eski bir İngiliz lejyonunun geçtiğimiz yıllara kadar Kıbrıs Bayrak Radyosu'nda "çevirmen" kadrosunda çalışması hiç rastlantı değildir.
- İşçi sınıfı tarihinin en büyük ayaklanmasına ve en kanlı katliamına 1871 Komün günlerinde sahne olan FRANSA ise sömürgelerinde uyguladığı yüz kızartıcı suçlarla anılır. Alman işgalinden büyük ölçüde komünist direnişçilerin sayesinde kurtulan Fransa, daha sonra ABD'nin açık desteğiyle sağcı yönetimlerin kapısını aralamış ve bu arada sömürgecilikten hiç vazgeçmemiştir. Büyük bir yenilgiye uğradığı 1954'e kadar Vietnam'a kan kusturan, Cezayir'i kana bulayan Fransa, 1968'lerdeki gösterilerde kendi halkına karşı da acımasız davranmış, Paris sokaklarında yine devrimcilerin kanını akıtmıştır. Bütün bu saldırganlığın başını ise bizzat devlet tarafından kurulan OAS isimli katiller örgütü çekmiştir. Fransa bugün hâlâ Afrika ve Uzakdoğu'dan elini çekmiş değildir.

- İNGİLİZ emperyalizmi bütün dünyanın en iyi bilinen sömürgeci gücüdür. Şimdilerde eski gücünü yitirmiş gibi görünse de “üstünde güneş batmayan” imparatorluk olarak tanımlanan İngiltere, Hindistan’dan Güney Afrika’ya dünyanın dört bir yanında sayısız katliama ve soyguna imza atmıştır. Son dönemde de Amerikan emperyalizmin en sadık müttefiki olarak görev yapan İngiltere, bütün haydutluk ve katliam savaşlarında bizzat yer almaktadır.
- Neredeyse yüz yıldır İngiltere’nin işgali altında olan İRLANDA ise Avrupa’nın kanayan yarasıdır. İngiliz işgaline karşı mücadelenin başladığı ve IRA’nın kurulduğu ilk günlerden beri, İngiliz devleti, zaman zaman yerli işbirlikçilerini de kullanarak İrlanda’da sayısız suç işlemiştir. 1916’da Paskalya Ayaklanması’ndan sonra IRA kurucusu James Conolly ve 12 arkadaşını kurşuna diken İngiltere, sonraki yıllarda faşist işbirlikçilerini de kullanarak yüzlerce yurtsever İrlandalıyı katletti. Ölüm oruçlarında yaşamını yitiren Bobby Sands ve dokuz arkadaşının da dahil olduğu 3 binden fazla kişi İrlanda için savaşırken öldürüldüler. Ki bunların çoğunluğu, “Kanlı Pazar” katliamında olduğu gibi sivil insanlardı.
- Esas olarak kendi hatalarının sonuçlarını yaşayan ama bu arada emperyalist kampın gizli servislerinin komplolarına da hedef olan eski sosyalist ülkeler de, reel sosyalizmin çöküşünden sonra büyük bir yıkım içine gömülmüşler, kapitalist sisteme dahil olmanın bedelini çok ağır ödemişlerdir. RUSYA İçişleri Bakanlığı verilerine göre, tutuklanan Rus gençlerinin sayısı 1990-1997 arasında üçte bir oranında artarak 200 bin kişiyi geçmiştir. St. Petersburg’da 3 bin, Moskova’da ise 6 bin çocuk sokaklarda yaşamaktadır. Eski sosyalist ülkeler böylece önceki yıllarda tanık olmadıkları sosyal faciaları son on yılda yaşadılar. Batı’ya eklenilen DEMOKRATİK ALMANYA, MACARİSTAN, BULGARİSTAN, ROMANYA ve ÇEKOSLAVAKYA gibi ülkeler, kısa sürede kapitalizmin “normal” sonuçları olan yoksulluk, fuhuş ve açlıkla tanıştılar; mafya tarafından soyup sovana çevrilmeyi öğrendiler. ARNAVUTLUK gibileri ise dışa verdiği kaçak göç yüzünden neredeyse nüfusunun yarısını kaybetti.

B) Kuzey Amerika

- KIZILDERİLİ KATLİAMI, ABD’nin kuruluşundan çok önce başlayan insanlık tarihinin en ağır suçlarından biridir. Ta Kolomb’un kıtaya ayak bastığı günden beri başlayan katliamlar zincirinin Kuzey’deki ayağı da Güney’den hiç aşağı kalmaz. Bir zamanlar nüfusu 30-40 milyonu bulan Kızılderililerin sayısının bugün 2-3 milyona düşmesi bunun en açık kanıtıdır. Sömürgeci beyazlar tarafından mahvedilen doğa dengesi yüzünden hastalıklardan, açlıktan ölen milyonlarca Kızılderilin yanında beyazların ayak bastıkları her toprak parçasından sürülen bu insanlar yüz yıl boyunca sistematik katliamlara uğradılar. Korkunç bir asimilasyon politikasıyla, sahtekârlıklarla adım adım sürülen Kızılderililer, yıllar boyunca toplama kamplarına ya da kimliksizliğe mahkûm edildiler. Amerikan demokrasisi denilen şey, böylece yaklaşık 30 milyon yerlinin katledilmesi üzerine kuruldu.

- SİY AHLARA KARŞI UYGULANAN KÖLECİLİK ise belki şimdi tarih kitaplarında kalmış gibidir ama bu kanlı tarih unutulmamıştır. Yüzbinlerce Afrikalı'nın köle gemileriyle ABD'ye taşındığı bu dönem, ABD'nin ekonomik zenginliğinin de aslında ilk temelini oluşturur. Onbinlerce kölenin açlıktan, hastalıklardan ve işkenceler yüzünden öldüğü bu dönemden sonra ilk siyah hareketleri başladığında ise ortaya çıkan Ku-Klux-Klan linçleri işin başka bir cephesidir. 1800'lü yıllardan bugüne dek süren Amerikan linç geleneğinde, onbinlerce siyah, yakılarak, asılarak öldürülmüş, bu arada kısırlaştırma gibi iğrenç ırkçı yöntemler de uygulanmıştır. Öyle ki, salt 1870-1890 arasındaki yirmi yılda on bin siyah linç edilerek öldürülmüş, 1970'lere kadar siyah kadınların %24'ü, PortoRiko'luların %35'i kısırlaştırılmıştır. Aynı süreçte suikastlerle öldürülen Martin Luther King gibi siyah önderler ve Kara Panterler'in katledilen militanları da bu arada anılmalıdır
- 2 Şubat 1848'de Meksika'ya ait Teksas, Arizona, California gibi sekiz kentin işgal edilerek ABD toprakları haline getirilmesi de ABD tarihinin utanç sayfalarından biridir. Giderek bu topraklar üzerinden eski sahiplerini kovan Amerikalılar, zaman zaman çıkan ayaklanmaları da 1957'de olduğu gibi kanla ve tutuklamalarla bastırmışlardır. Bu arada Meksika'nın büyük kızılderili uygarlığı talan edilmiş ve bu kültür neredeyse tamamen yok edilmiştir.
- İŞÇİLERE YÖNELİK SALDIRI VE KOMPLOLAR, ABD tarihinin unutulamaz bir parçasıdır. Sonradan 1 Mayıs gününün mücadele günü ilan edilmesine neden olan 1886'daki 6 işçinin öldüğü gösteri ve 8 işçi önderinin idam edilmesi bunun en bilinen örneğidir. Daha sonra sendikaları satın alarak, işçi sınıfını susturmaya çalışan Amerikan burjuvazisi, bunun yetmediği yerde de, idamlar ve katliamları devreye sokmuş, büyük tutuklamaları arkası arkasına geliştirmiştir. Örneğin sadece 1937'deki Chrysler ve General Motors grevlerinde mafya ve polisin saldırılarında 98 işçi öldürüldü. İşçi sınıfı hareketini her zaman acımasız bir baskı altında tutan ABD, Sacco ile Vanzetti isimli iki işçinin idamında olduğu gibi binbir türlü komployu kullandı. MacCarthy kampanyası sırasında ise binlerce Amerikalı tutuklandı ve mahkemelerde yargılandı. 1953'te "ajanlık"la suçlanan komünist Julius ve Ethel Rosenberg çiftinin idamı ise tam bir yüz kızartıcı suç olarak ABD tarihine geçti.

C) Güney Amerika

- Kolomb'un karaya ayak bastığı gündenberi devam eden KIZILDERİLİ UYGARLIKLARININ YOK EDİLMESİ, dünya tarihinin en trajik olayıdır. Açgözlü İspanyol ve Portekiz sömürgeciliğinin Güney Amerika'daki katliamlarının kesin rakamlarını tahmin edebilmek bile mümkün değildir. Sayıları milyonlarla ifade edilen Aztek ve İnka halklarının korkunç katliamlarla yok edilmesinin ötesinde sömürgecilerin yerlilerden gasp ettiği maden ve altın stoklarının da miktarı tam olarak bilinmemektedir.
- 1831'den beri ABD'nin gizli işgalini yaşayan ARJANTİN'deki 1976 faşist cuntası, Latin Amerika tarihinin en kanlı cuntalarındandır. İlk günden beri ABD tarafından tanınan ve

desteklenen General Videla cuntası, ilk anda 1300 kişiyi katlederken, daha sonraki yıllarda 30 binin üzerinde devrimciyi, sendikacıları ve işçi önderlerini “kayıp” etmesiyle ünlüdür. “Kayıp” ilan edilenlerin çoğunun ordu helikopterlerinden denize atıldığı ve hatta bu insanların çocuklarının bile evlatlık olarak satıldığı sonraki yıllarda açığa çıkmıştır.

- BOLİVYA’da ise sadece 1947-1952 arasında çoğu madenci ve tarım işçisi 30 bin kişi ABD destekli cuntalar tarafından katledildi. Bundan öncesinde kışkırtılan bölgesel savaşlarda ölen Bolivyalıların sayısı ise onbinlerle ifade edilmektedir. 1980 yılına gelinceye kadarki tarihinde tam 189 hükümet darbesine tanık olan Bolivya’da katledilen insanların sayısını tutmak neredeyse imkânsızdır. Üniversite bombalamaktan köy yakmaya kadar her türden cinayet yolunu kullanan Bolivya cuntalarının hepsi de ABD ve CIA desteklidir. Ama herhalde bu cinayetlerin en önemlisi büyük devrimci Che Guavera’nın 1967’de CIA ajanları ve Bolivya ordusunun kasapları tarafından yaralıyken kurşuna dizilerek katledilmesidir.
- CIA destekli 1964 darbesi BREZİLYA’nın tarihindeki en kanlı olaylardandır. Üç-dört yıl içersinde cuntanın ABD ile işbirliği yaparak kurduğu “Ölüm Filoları” ikibinden fazla kişiyi katletmiştir. 1968’de efsanevi gerilla önderi Carlos Marighella’nın öldürülmesi de Brezilya oligarşisinin sabıkalarındandır. Her zaman faşist rejimler altında yaşayan Brezilya, bugün dünyanın en çok yoksulluk çekilen ülkeleri arasındadır ve her gün ortalama bin çocuğun öldüğü Brezilya kentlerinde polisin de sokak çocuğu avlayarak katlettiği son yıllarda açığa çıkmıştır.
- EL SALVADOR, Latin Amerika’nın cinayetler ülkesi olarak ün yapmıştır. Daha 1931-1944 arasındaki yerli ayaklanmaları sırasında 15 binden fazla insanı katletmekle işe başlayan El Salvador kasapları, 70’li yıllara gelindiğinde tam bir kıyım makinesi olarak iş görmüşlerdir. Özellikle 1979 yılından sonra CIA tarafından faşist ARENA partisiyle birlikte oluşturulan ölüm mangaları, toplam 70 bin devrimci ve yurtseveri katletmiştir. Binlerce çocuk ve köylü de bu rakkamın içindedir. Öyle ki, sadece 1981’de ölüm mangaları içlerinde rahiplerin de bulunduğu 12 bin kişiyi öldürdüler. Bütün bu cinayetlerin arkasında ABD’li danışmanların durduğu ve birçok katliama da bizzat katıldıkları ise resmi belgelerle kanıtlandı.
- Bütün tarihi cuntalar ve 1931’de olduğu gibi köylü katliamlarıyla (30 bin ölü) geçen GUATEMALA’nın yaşadığı en korkunç dönem 1954’teki ABD işgali ve cuntası dönemidir. United Fruit Company adlı ABD tekelinin desteğiyle toparlanan paralı askerler ve ABD yeşil berelilerinin yaptığı müdahaleden bu yana devam eden faşist cuntalar sırasında toplam 200 binden fazla insan katledildi. Sadece 1986 yılı içersinde öldürülen işçi, köylü ve devrimci sayısı 18 bindir.
- KOLOMBİYA’daki manzara ise tam bir faciadır. 1948’de United Fruit Company ve Standart Oil’in siparişiyle CIA’nın Kolombiya devlet başkanı Gaitan’ı öldürmesiyle başlayan cuntalar dönemi aynı zamanda cinayetler dönemidir. 1948 ile 1957 arasındaki cuntalar sırasında 300 bin kişi, 1957 ile 1963 arasında ise 20 binden fazla insan

öldürüldü. Amerikan çıkarları uğruna yapılan bu katliamlara gerilla savaşıyla karşılık veren Kolombiya halkı, bugün hâlâ ABD ordusunun katliamlarıyla karşı karşıyadır.

- 1898'deki ABD işgalinden 1959'a dek kukla hükümetler tarafından yönetilen KÜBA, 1959'da Fidel ve Che önderliğindeki gerilla güçlerinin iktidarı ele geçirmesiyle emperyalist boyunduruktan kurtuldu. Bu süre içinde sadece Batista cuntası 60 bin Kübalının hayatına mal oldu. Ama Küba, kurtuluş gününden sonra da emperyalizmin saldırılarından nasibini aldı. 1962'de sosyalizmi yıkmak için yapılan Domuzlar Körfezi çıkarmasının başarısızlığı uğramasından sonra da yüzlerce suikast planı ve provokasyon birbirini izledi. Her yönden başlatılan ambargo ise bugün hâlâ devam etmektedir.
- MEKSİKA'nın tarihi ABD'nin saldırganlığının tarihidir aynı zamanda. Daha 1848'de topraklarının büyük bölümünü ABD'ye kaptıran Meksika, yerli kültürünün ve bütün maddi zenginliklerinin yağmalandığı yüzyıl boyunca ayaklanmalarla sarsıldı. 1909'da Zapata ve Panço Villa'nın önderliğinde başlatılan köylü ayaklanmalarının bastırılması ABD'nin doğrudan askeri müdahalesi sayesinde bastırılabilmiş ve Zapata ile Villa çeşitli tuzaklarla katledilmiştir. O gündenberi cuntalar ve sık sık taraf değiştiren hükümetler tarafından yönetilen Meksika 1994'ten bu yana Zapata'nın mirasını sahiplenen Zapatist Kurtuluş Ordusu'nun (EZLN) başlattığı gerilla hareketiyle sarsılmaktadır.
- NİKARAGUA'nın acılı günleri 1885'te Amerikalı korsan Walker'in bölgeyi işgal girişimiyle başladı. 1894'ten sonra ise artık Nikaragua tam bir ABD eyaleti haline getirilmişti. Bütün zenginlikleri ABD tarafından denetleniyor ve oradan yönetiliyordu. 2 Mayıs 1926'da "yoksulların generali" Sandino'nun önderliğinde başlayan anti emperyalist direniş, Sandino'nun ABD uşağı Somoza tarafından tuzağa düşürülerek katledilmesine dek sürdü. Aynı anda Sandino'nun kampları da basılarak üçyüz insan bir anda kurşuna dizilmişti. Bu noktadan sonra Latin Amerika tarihinin en kanlı diktatörlerinden biri olan Somoza'nın diktatörlüğü başladı. CIA ajanı olan Somoza, ülkeyi 1979'da iktidardan alaşağı edilene kadar kan ve dehşetle yönetti. Bu süreçte kurulan Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi (FSLN)'ye karşı yapılan operasyonlarda binlerce yoksul köylü ulusal muhafız denilen katil çeteleri tarafından öldürüldü. Bu süreçte bizzat CIA ajanlarının yönettiği işkencehaneler tam kapasite çalışarak binlerce insanı katletmişti. Ama FSLN'nin iktidarı ele almasından sonra da emperyalizmin komploları bitmedi. Devrim gününden 1985'e kadar geçen sürede Miami'de örgütlenen kontra çetelerinin saldırılarında 11 bin Nikaragualı yaşamını yitirdi, ülke ekonomisi sabotajlarla mahvedildi ve böylece silahla kazanılmış olan devrimin seçim sandıklarında terkedilmesinin zemini hazırlandı.
- 1780'de ünlü Kızılderili önderi Tupac Amuru'nun katlindenberi PERU'da da cinayet makineleri hiç boş durmadı. 1968'den en son diktatör olan Fujimori'ye dek her zaman baskı ve zulümle yönetilen Peru'da sadece 1980'den bu yana 30 bin kişi işkenceler ve kurşuna dizmeler yoluyla öldürülmüştür. 124'ü Lurigancho, 118'i El Fronton cezaevinde olmak üzere yüzlerce devrimci tutuklunun kurşunlanarak öldürülmesi Peru oligarşisinin

en kirli işlerindendir. Aydınlık Yol ve Tupac Amuru Devrimci Hareketi (MRTA) örgütlerinin başlattığı gerilla savaşı süresince Fujimori diktası, en kanlı cinayetleri işlemiştir. Özellikle MRTA'nın düzenlediği Japon Büyükelçiliği'nin basılması eylemi sırasında düzenlenen operasyonda gerillaların öldürülmesi son dönem devrimci tarihinin canlı anılarından.

- ŞİLİ ise artık dünyadaki birçok insan tarafından faşist Pinochet cuntasının marifetleriyle tanınmaktadır. ABD kökenli çokuluslu şirketlerin (özellikle ITT) siparişi üzerine CIA tarafından tasarlanan darbe 1973'te general Pinochet tarafından gerçekleştirildi ve darbenin ilk gününde başta solcu başkan Allende dahil olmak üzere toplam 35 binin üstünde insan işkencelerle, kurşuna dizmelerle katledildi, binlerce insan sakat bırakıldı, binlercesi "kayıp" edildi. CIA'nın bizzat katıldığı ve planladığı bu darbe sonrasında bütün sendikalar, partiler kapatıldı, ülke baştan başa işkencehaneye döndürüldü. Buna karşılık Şili cuntası ABD ve IMF'den tarihin en yüksek yardım ve kredilerini aldı. Ancak buna rağmen Pinochet döneminin sonunda Şili ekonomisi tam bir harabe halindeydi.
- Tupamaros gerilla örgütüyle başa çıkamayan ABD işbirlikçilerinin düzenlediği 1973 cuntasından sonra URUGUAY tam bir cehenneme döndürüldü. Bu dönemde her 54 Uruguaylıdan biri tutuklandı. Diktatörlük binlerce insanı işkenecelerden geçirerek katlederken ABD'nin tavsiyesiyle Tupamarosların lider kadroları uzun yıllar boyu en katı tecrit koşullarında, hücrelerde tuttu.
- Aynı şekilde VENEZUELA da CIA operasyonlarının deneme laboratuvarı yapıldı. Petrol üretimi bakımından önemli olan Venezuela ABD'nin güneydeki yatırımlarının %66'sını barındıran ülke olarak her zaman cuntalar ve faşist yönetimlerin elinde olmuştur. Bu ülkedeki en küçük bir ulusal hareket bile her zaman kanlı bastırma harekâtlarıyla karşılaşmış, Douglas Bravo'nun başını çektiği gerilla hareketleri köylülere yapılan katliam seferleriyle bastırılmıştır.
- ABD'nin arka bahçesindeki ülkelerden HAİTİ de en kanlı kıyımlardan nasibini aldı. Yalnızca 1915'teki ABD işgali sırasında birkaç günde 3 bin 500 kişi öldürüldü. Daha sonra ABD işgali resmen bittiğinde de kıyımlar bitmedi. ABD destekli cuntalar boyunca 1957'den 1971'e kadar Haiti'de 26 bin kişi öldürüldü.
- PANAMA Kanalı ise daha kazılırken 28 bin can almıştı. Her zaman kukla hükümetler tarafından yönetilen Panama'da basit öğrenci gösterileri bile her zaman en vahşi kurşuna dizmelerle cezalandırıldı; çünkü ABD için kanal stratejik bir anlam ifade ediyordu. Daha sonraki yıllarda, 1990'da uyuşturucu ticareti yaptığı bahanesiyle Panama devlet başkanı Noriega'nın tutuklanıp ABD'ye götürülmesi ise tam bir komedi olarak nitelendirildi. Müdahaleye bahane teşkil eden Noriega'nın eski bir CIA ajanı olması, ABD'nin uyuşturucu piyasasındaki rolünü açığa çıkarmıştır.
- 1979'da iktidara gelen sosyalist eğilimli Bishop'un katledilerek devrildiği GRENADA Adası işgali ise ABD'nin bölgede işlediği en son suçlardan biridir. Pervasızca gerçekleştirilen bu işgal sonucunda ABD Grenada'yı 1985'e kadar işgali altında tuttu.

D) Afrika

- Emperyalist sömürgeciliğin en büyük acılarını çeken şüphesiz Afrika kıtası olmuştur. Yüzyıllardır işgal altında tutulan, sömürülen ve baskı altında tutulan Afrika'nın çektiği acı emperyalist aşamayla birlikte daha da artmış, başkaldırdığı her noktada ise kirli savaşın en acımasız yöntemleriyle karşılaşmıştır. 1950'lerde Afrika madenlerinin ve diğer zenginliklerinin %60'ından fazlası emperyalistlerin elindeydi, bütün kaynakları vantuzlanan kıta insanları ise açlık ve sefaletin pençesindeydi. %99'a yakın bir bölümü okuma yazma bilmeyen bu dev kıtanın insanları, nasıl doğup nasıl yaşadıklarının bile farkına varmadan ölüp giderken emperyalist şirketler kasalarını doldurmaktaydılar. O kadar ki, uyanan Afrika, topraklarından sömürgecileri kovduktan sonra bile açlık ve sefaletin pençesinden kurtulamadı.
- Uyanışın ilk ve en tutarlı sembollerinden biri ANGOLA'ydı. Portekiz sömürgecilerine karşı mücadeleyi başlatan MPLA'nın hareketi Salazar diktasının en acımasız işkence ve saldırılarıyla karşılaştı. Buna rağmen iktidarı alarak işgalcileri kovan Angola halkı, bu kez de ABD kompolarından kurtulamadı. 1976'daki zaferden sonra CIA güdümlü kontra örgütlerinin saldırıları 300 bin Angolalının ölümüne neden oldu, 80 bini ise sakat kaldı.
- BATI SAHRA'da 1973'te mücadeleye başlayan POLİSARİO gerillaları da karşılarında aynı güçleri, binlerce ABD ve Mısır askerini buldular. Zengin fosfat yataklarına sahip Sahra, emperyalistler için vazgeçilmezdi ve bu nedenle işkence tezgahlarını Batı Sahra'ya kurmakta gecikmediler.
- 1830'da Fransa işgaliyle başlayan acılar CEZAYİR halkının yakasını hiç bırakmadı. Petrol ve maden yataklarıyla bütün emperyalistlerin iştahını kabartan Cezayir, 1832-39 arasında Abdülkadir Cezayiri önderliğinde ilk direnişine başladı. Yedi yıl içerisinde binlerce ölü, sömürgeciliğin Cezayir'e armağanıydı. Daha sonra, sadece 1945'teki Sedif ayaklanmasında 45 bin ölü sayılabildi. 1954'te bağımsızlık hareketi yeniden başladığında bu kez sahnede Fransız İstihbarat örgütü OAS'ın işkencehaneleri ve suikastleri vardı. 1954-1962 arasındaki tablo korkunçtu: 1.5 milyon ölü, 2 milyon 800 bin tutsak... Bağımsızlıktan sonra ise bu kez şeriatçılarla hükümetin organize ettiği kontra örgütler arasındaki iç savaş 100 bin Cezayirinin canına mal oldu.
- 1891'den sonra Fransız sömürgesi olan ÇAD da aynı kaderi paylaştı. 1961'den sonra başlayan bağımsızlık savaşına karşı gerçekleştirilen ABD-Fransız işbirliği binlerce ölüye mal oldu. Yeraltı zenginlikleri yağma edilen Çad, daha sonra da ABD güdümlü Habre cuntasıyla karşı karşıya kaldı ve bugün hâlâ ABD'nin egemenlik alanı içinde.
- ETİYOPYA ise aşağı yukarı ne kadar sömürgeci güç varsa, Osmanlı dahil, ülkesinde gördü ve hepsi tarafından da ayrı ayrı sömürüldü. 1930'da kukla kral Selasiye iktidar olduğunda da bir şey değişmedi. En önemlisi de açlık hiç azalmadı; emperyalistlerin

yoksulluğa mahkûm ettiği Etiyopya halkı sadece 1973'teki kıtlıkta 100 binden fazla insanını açlığa kurban verdi.

- GANA'da da bağımsızlık hareketi emperyalizm tarafından hoş görülmedi. Kwame Nkrumah'ın başlattığı bağımsızlık hareketini bastırmak için bütün kaynaklarını kullanan CIA 1966'da askeri bir darbe düzenledi ve Nkrumah'ı deviren cuntacılar ABD tekellerinin oyuncağı olarak hüküm sürmeye başladılar.
- Başka bir Portekiz sömürgesi olan GİNE'de büyük devrimci Amilcar Cabral önderliğindeki devrimci hareket, onun öldürülmesine karşın başarıya ulaştı ve demokratik bir halk cumhuriyeti kuruldu. ABD ve NATO'dan aldığı yoğun askeri desteğe rağmen Portekiz, devrimci güçlerin karşısında düzenlediği katliamlarla bile tutunamadı.
- Emperyalizmin asıl yüz karası ise şüphesiz bölgedeki en kanlı diktatörlük olan ırkçı GÜNEY AFRİKA'ydı. Emperyalizmin bu ülkede işlediği suçların hesabı bile tutulamaz. Nüfusun %90'ı Afrikalı-siyah olduğu halde beyazların vahşi diktası altında bu ülkede kurulan sömürü ağı emperyalistler için öylesine önemlidir ki, yıllar boyunca bu dünyanın en gerici rejimine bütün dünya kapitalizmi destek vermiştir. Neredeyse kölelik koşullarında elmas madenlerinde çalıştırılan siyahlar ise her ayaklanma girişimlerinde vahşi katliamlarla karşılaşmışlardır. Mücadele boyunca yüzlerce devrimci önderi katleden ırkçı rejim, Nelson Mandela'yı da 27 yıl hapiste ABD desteğiyle tutabilmiştir. Başlıcaları Soweto ve Sharpeville'de gerçekleşen onlarca katliamda sayısız çocuk, kadın ve sivilin kanına giren ırkçı rejim, yönetiminin son anına dek ABD ve NATO'dan tam destek aldı.
- Eski bir İngiliz sömürgesi olan KENYA da yeni-sömürgeciliğin çürütücü etkisinden nasibini aldı. 1950'lerde Jomo Kenyatta'nın önderliğinde kazanılan "bağımsızlık" bu bakımdan bir anlam ifade etmedi. Onca mücadele ve katliamlardan sonra gelen istikrarsız hükümetler kaosunda Kenya, IMF reçetelerini uygulayan yoksulluk içindeki bir ülke olarak kaldı.
- Birçok parçaya ayrılarak sömürgeciler arasında paylaşılan KONGO'nun en büyük parçasını elinde tutan Belçikalılar başka emperyalistlerden hiç farklı değillerdi. 1960'ta sağlanan bağımsızlıktan sonra beceriksiz Belçikalıların yerini alan ABD danışmanları ise kanlı yüzlerini hemen gösterdiler. Bizzat ABD elçisinin de katıldığı bir komployla devrimci güçlerin efsanevi lideri Patrice Lumumba, önce işkencelerden geçirildi, sonra kafasına kurşun sıkılarak öldürüldü ve asit kazanında eritilerek cesedi yok edildi. Zengin maden yataklarının sahibi Kongo, daha sonra ABD işbirlikçisi Çombe ve daha sonra Mobutu ülkeyi IMF'nin kölesi yapmakta büyük başarı gösterdiler.
- Daha 1920'lerden itibaren bağımsızlık mücadelesine başlayan ve 60'larda Mondlane ve Samora Machel'in önderliğinde FRELİMO cephesini kurarak gerilla mücadelesine başlayan MOZAMBİK halkı, sömürgecilerden kolay kolay kurtulamadı. Onbinlerce insanın öldüğü savaştan sonra bağımsızlığa kavuştuklarında ise sosyalizm yolunda ilerleyeceklerini açıkça söyleyen Frelimo önderleri birer birer katledildi. Özellikle

Samora Machel'in devlet başkanı olduktan sonra uçağına bomba konularak öldürölmesi CIA'nın Afrika'daki en kirli işlerindendir.

- Aynı şekilde bağımsızlık yolunda ilerleyen ZİMBABWE de bir dizi katliam ve cinayetle durdurulmak istendi. Gerillalar bağımsızlığı sağladıklarında ilk yaptıkları iş ise ülkeyi ilk sömürgeleştiren Cecil Rhodes'in adından gelen Rodezya ismini Zimbabwe olarak değiştirmek oldu.
- 1980'de iktidara gelen ve ABD'ye sıcak davranmayı reddeden Doe yönetiminin CIA darbesiyle devrilmesi ve devlet başkanının CIA ajanları tarafından kurşunlanması LİBERYA'da olup bitenleri anlamak bakımından iyi bir örnektir.
- LİBYA ise bilindiğı gibi İtalyan sömürgecilerinin elinden yıllar boyunca zulüm çektikten sonra bağımsızlığa kavuştuğunda, bu kez de dünyanın jandarması ABD'nin elinden kurtulamadı. Her fırsatta bir bahane bularak Libya topraklarını bombalayan ABD jetlerinin dışında CIA'nın en yoğun komplo uyguladığı alanlardan biri Kaddafi'nin ülkesi oldu.
- Geçmişten beri stratejik konumu nedeniyle sömürgecilerin aralarında paylaşmadıkları bir coğrafya olan SOMALİ, 80'li yıllarda Sovyet etkisi altında kalmasının bedelini 90'lı yıllarda ödedi. 1992-1994 arasında bölgedeki istikrarsızlığı bahane eden ABD, 28 bini kendi ordusundan olmak üzere 50 bine yakın bir güçle Somali'yi işgal etti. Somali halkının her anti-emperyalist kıpırdanışını baskı ve terörle ezen işgalci güçlerin bu süreçteki en iyi kullandığı araçlardan biri ise Türk ordusu olmuştur.

E) Doğu ve Güney Asya

- ÇİN tarihini emperyalizmin suçları bakımından özetleyebilmek ve emperyalizmin ülkeye verdiği zararları sayılarla ifade edebilmek mümkün değildir. Sadece afyon savaşları boyunca 1840'larda yapılan katliamlar ve Çin'in bir afyonkeşer ülkesi haline getirilmesi bile tarihin en ağır suçlarındadır. Çin'in defalarca işgal edilmesine tarih boyunca katılan ABD, 1900'deki Boxer Ayaklanması sırasında da yedi emperyalist ülkeyle birlikte Çin'i işgal eden ve şehirleri topçu ateşiyle mahveden güçtür. Daha sonraki Japon işgalini silah yardımıyla destekleyen ABD, nihayet Çin Mao önderliğinde emperyalist boyunduruktan kurtulduğunda da boş durmadı. Bu kez de Taiwan adasındaki işbirlikçileri aracılığıyla Çin Halk Cumhuriyeti'ne karşı provokasyonlarını sürdürdü. Bütün bu tarih boyunca emperyalistler tarafından katledilen Çinlilerin sayısı ise diğer ülkelerde olduğu gibi binlerle değil, ancak milyonlarla ifade edilebilmektedir.
- İlk başlarda Hollanda sömürgesi olan ENDONEZYA ise daha sonra 5 ayrı emperyalist gücün işgalini tattı ve en sonunda ABD sömürgesi haline getirildi. Siyasi tarihi boyunca ABD uşaklığı eden diktatörlerin, general bozuntularının pençesinde yaşayan Endonezya'nın en trajik olayı, şüphesiz 1965'te gerçekleşmiştir. Suharto başkanlığında CIA ajanı generaller cunta yaptıklarında tarihin en büyük katliamına imza attılar. 5 ay içinde CIA'nın bilgileri ve bizzat katılımıyla bir milyondan fazla komünist ve sol

sempatizan katledildi. Devlet güçlerinin yanında gerici sivil katillerin, islamcılarının da kullanıldığı bu katliam insanlık tarihinin yüzkarasıdır. Daha sonrası ise tam bir yeni-sömürge felaketidir; yoksulluk, birbirini izleyen cuntalar, katliamlar... Ülkesini ABD'ye satmış olan bu katiller sürüsü, halkın sık sık gerçekleştirdiği ayaklanmalara rağmen hâlâ iktidarlarını sürdürüyorlar.

- DOĞU TİMOR da ABD'nin Endonezya'yı kullanarak yarattığı katliam alanlarından biridir. Endonezya tarafından 1975'te işgal edilen Doğu Timor, başlattığı bağımsızlık savaşı boyunca akla sığmaz katliamlarla tanıştı. Toplam ölü sayısının 200 bine ulaştığı bu büyük kıyımı gerçekleştiren birliklerin ABD ve İngiliz ortak yapımı olan bir kontr-gerilla eğitim programı çerçevesinde eğitildikleri açığa çıktı. Bugün hâlâ aynı birlikler, cinayetlerini sürdürüyorlar.
- Sömürgecilik dendiğinde dünyada ilk akla gelen ülke olan HİNDİSTAN ise özellikle İngiltere tarafından yüzyıla yakın bir süre baskı altında tutuldu. Yıllar boyunca süren bağımsızlık mücadelesi sırasında öldürülen onbinlerce insanın dışında daha sonraki kışkırtılmış din savaşları dönemi korkunç katliamlara sahne oldu. İngiliz "böl-yönet" taktiğinin kurbanı olan Hint halkı, salt Pakistan ayrılığı döneminde 200 binden fazla ölü verdi. Bu korkunç din boğazlaşması bugün hâlâ devam etmektedir.
- 1898'de ABD tarafından işgal edilen FİLİPİNLER'de ABD generali Smith'in emri "yakın, yıkın, hapsetmeyin, on yaşımdan büyükleri öldürün" idi. Sonraki yüz yıl boyunca ABD ve işbirlikçileri hep bu emre uydular. Yüzbinlerce ölüden oluşan Filipinler tarihi, Marcos gibi kanlı diktatörler ve diğer işbirlikçiler tarafından yürütüldü. ABD'nin bölgedeki en sadık müttefiki olan Filipin yöneticileri DB ve IMF bütçesinden her zaman en yüksek rakamları aldılar. Buna karşın Filipinler Asya'nın en yoksul ülkelerinden biri olmaya devam etti.
- 1970-1975 arasında ABD ve işbirlikçi Güney Vietnam tarafından işgal edilen KAMBOÇYA ise en büyük can kaybını ABD bombardımanları sırasında verdi. 600 bin insanın öldüğü bu bombalamalar sona erdiğinde ülke bir harabe haline dönmüştü.
- KORE, Türkiye'de de iyi bilinen katliam alanlarından biridir. Sosyalizmi seçen Kuzey Kore'ye karşı başlatılan ABD-Güney Kore harekâtına Türkiye'nin de içinde bulunduğu bir dizi işbirlikçi ordu da katıldı. 1950'de başlatılan bu korkunç savaş sona erdiğinde savaştan önce 100 bin ölü vermiş olan sosyalist Kore yine dimdik ayakta idi ama 200 bin insanını kaybetmişti. Üstelik bu süreçte Türkiye gibi ülkelerin ordularından da çok ağır kayıplar verilmiş, yoksul insanlar yerini bile bilmedikleri bir ülkede ABD çıkarları için kırıdırılmışlardı.
- VIETNAM ise hem dünyanın en büyük kahramanlık destanlarından biridir hem de ABD emperyalizminin suç dosyasının en ağır klasörlerinden birini oluşturur. Yüzyılın başından beri devam eden ve önce Fransızları, sonra da dünyanın en büyük ordusuyla üstlerine gelen ABD emperyalizmini hezimete uğratan Vietnam halkı, bütün bu savaşlar boyunca akıl almaz kıyımlara uğradı. 500 binlik ABD ordusu ve birbuçuk milyonluk işbirlikçi Güney Vietnam ordusu, bütün teknolojik olanaklarına karşın

Vietnam halkını yenemeyince büyük bir soykırıma başvuruldu. Tarihin en büyük hava bombardımanı yıllarca Vietnam'da vurulmadık tek bir metre kare alan bırakmadı. 1963-1973 arasında öldürülen sivil Vietnamlı sayısı 4.5 milyon kişiydi.

- ABD bombardımalarının etkisi bakımından LAOS da Vietnam'la aynı kaderi paylaştı. Laos, bağımsızlık savaşı sırasında toplam 2 milyon ton ABD bombasını topraklarında gördü, ki bu, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda atılan toplam bomba sayısından daha fazlaydı.

F) Ortadoğu

- Ortadoğu emperyalizm için her şeyden önce petrol demektir; ama petrolün de ötesinde dünyanın bu en sıcak bölgesinde egemen olmak, politik olarak halkları sindirmek çok önemlidir. Bu amaçla Türkiye dahil onlarca Ortadoğu ülkesini baskı altına alan ABD, bölgede bir dizi askeri üs oluşturmayı baştan beri amaçlamış ve başarmıştır. Özellikle İsrail ve Türkiye gibi iki tane sadık bekçi köpeği aracılığıyla bölgeyi denetlemek isteyen ABD emperyalizmi, tarih boyunca bölge halklarına karşı büyük suçlar işlemiştir.
- Özellikle FİLİSTİN yalnızca Ortadoğu'nun değil, dünyanın kanayan yarasıdır. 1947'de kurulan İsrail devletinden sonra Filistinliler sürgün edilirken, İsrail ABD toplam dış yardımının neredeyse yarısını alıyordu. Böylece bölgede bir bekçi köpeği haline getirilen İsrail, 50 yılı aşkın bir süredir onlarca katliama imza atmış bir "terör devleti" olarak varlığını sürdürmekte ve topraklarını her gün büyütmektedir. Ama aslında Filistinli katliamları İsrail'den de önce başlamıştır. Bu katliamların en büyüğünü 1936 yılında İngiliz yönetimi sırasındaki genel grevde olmuştur. 1939 yılında ayaklanma bastırıldığında 40 bin Filistinli öldü. 20 bini tutuklandı ve 110 Filistinli de asıldı. ABD'nin uşağı Ürdün Kralı'nın 19 Eylül 1970'de yaptığı katliam ise "Kara Eylül" diye bilinir. Filistin kamplarını yoğun top ateşine tutan Ürdün, bu kıyım da 30 bin kadar Filistinliyi öldürmüştür. İsrail ve bölgedeki işbirlikçilerinin katliamları ise sayılacak gibi değildir. Bunların en büyüklerinden birkaçı, Ocak 1976, Haziran 1976'daki Tel Zaatar karantina göçmen kampları katliamı ve 17 Eylül 1981'deki Sabra ve Şatila "göçmen kampları"ndaki katliamlardır. İsrail'in 1982'deki Lübnan işgalinin bilançosu ise 17 bin 500 ölüdür.
- ABD'nin bölgeyi denetim altına almak için uyguladığı politikalardan biri de tamamen kendi inisiyatifinde kurdurduğu işbirlikçi Arap rejimleridir. Halklarını koyu bir şeriatçı baskı altında tutan SUUDİ ARABİSTAN, BAHREYN, KUVEYT, KATAR, ÜRDÜN, vb. gibi Arap rejimleri, sırf jeopolitik konumlarından ötürü ayakta tutulmakta ve ülkelerinde işledikleri bütün insanlık suçlarına göz yumulmaktadır.
- 1953'te petrolleri ulusallaştırmak isteyen Musaddık'ı askeri darbeyle deviren CIA, İRAN halkının başına Şah Rıza'yı bela ettiğinde bir katliamlar döneminin de kapısı açılmıştır. Yaklaşık 10 bin ABD'li danışmanın kuklası olan Şah döneminde onbinlerce devrimci, ilerici öldürüldü. Bölge petrolünü elinde tutmak isteyen ABD, Şah'ın işkencehanelerine

en büyük desteği verdi. 1979'da Şah, 20 milyar dolarlık varlığıyla ABD'ye kaçtığında geride bir harabe kalmıştı ve bu harabe de daha sonra iktidarı alan Humeyni güçleri tarafından tam bir gericilik kalesine dönüştürüldü.

- IRAK ise bölge ülkeleri içersinde son dönem ABD saldırganlığından en çok zarar gören ülkedir. 200 bin insanın öldüğü Körfez Savaşı ve sonra çoğu çocuk 1.5 milyon Iraklının öldüğü ambargo dönemi bunun en açık örneğidir. Ama Irak olayı bu son olayla açıklanamayacak kadar karışıktır. Daha yüzyılın başında "böl-yönet" politikasıyla bölge ülkelerinin sınırlarını cetvelle çizen emperyalizm, bugünkü despotik yönetimlerin başlıca kaynağı olmuştur. Halkların özgür iradelerini hiçe sayarak bölgede bir sürü kerameti bilinmez Emirlik ve Şeyhlik kuran, bölgeyi halk yönetimlerinden uzak tutmak için "yeşil kuşak" projesiyle islami yönetimleri teşvik eden ABD, sonuçta ortaya böyle bir diktalar manzarası çıkarmıştır. Kürt halkının kanlı katili Saddam ile ABD bombardımanları arasında ezilen ise yoksul Irak halklarından başkası değildir. Kaldı ki, Halepçe'de kullandığı ve bir anda binlerce Kürdü öldüren Hardal Gazı'nı da Saddam daha önceden kendisine verilmiş ABD yardımları sayesinde yapabilmıştır.
- Ancak Irak rejiminin katliamları KÜRDİSTAN sorununun yalnızca bir bölümünü oluşturur. Osmanlı İmparatorluğu'nun dağılmasından sonra Ortadoğu'yu yeniden biçimlendiren emperyalist merkezler ve gerici bölge rejimleri, bu ülkeyi dörde bölerek kendi aralarında paylaşmışlar ve böylece bugün hâlâ devam eden bir trajedinin temelini atmışlardır. Açıkça paylaşılan mezapotamya, her parçasında ağır bir sömürüye uğramış, Kürt halkı bir dizi katliama uğramıştır. Koçgiri, Ağrı, Şeyh Sait ve Dersim isyanları sırasında gerçekleşen ve onbinlerce Kürdün ölümüyle sonuçlanan katliamlar, Halepçe katliamı ve son 15 yılda devam eden savaşın kirli cinayetleri bunun en açık örnekleridir.
- Ortadoğu bölgesinin en acılı coğrafyalarından biri olan TÜRKİYE ise 1 Mayıs 77 provokasyonu gibi örnekler bir yana, yalnızca CIA tarafından organize edilen cuntalar gözönüne alındığında bile emperyalizmin ağır suçlarını görmemiz mümkündür. Bilindiği gibi 12 Mart 1971 cuntası, yalnızca devrimci hareketin en değerli kadrolarını katletmekle kalmamış, işçi hareketini ve kitlelerin muhalefetini de ezmiştir. Yaklaşık 600 bin insanın işkencelerden geçirildiği ve yüzlerce insanın işkencelerde katledildiği 12 Eylül 1980 darbesi ise adeta bir önceki darbenin yarım bıraktıklarını tamamlamıştır. 60 kişinin idam edildiği bu darbe, aynı zamanda cunta düzenini kalıcı kılacak düzenlemeler yaparak bugüne dek devam eden boğucu bir baskının temellerini atmıştır. 12 Mart'ı CIA'nın organize ettiği bizzat dönemin Dışişleri Bakanı İ. Sabri Çağlayangil tarafından açıklanmıştır. 12 Eylül'deki CIA tezgahı ise zaten hiçbir zaman gizlenmemiştir. 12 Eylül sonrasında ABD desteğiyle güçlendirilen kontr-gerilla örgütlerinin yirmi yıldır işledikleri cinayetler, her geçen gün daha çok açığa çıkmaktadır.
- KIBRIS'ın yüzyıldır uğradığı işgaller ve işlenen savaş suçları da bölgedeki insanlık suçlarından bir başkasıdır. 74'te başlayan Kuzey'deki fiili işgal durumu ise artık Kıbrıs Türklerinin demokratik örgütleri tarafından tepkiyle karşılanmaktadır. Ve elbette işin bu yanı, sorunun yalnızca bir bölümünü oluşturmaktadır. İşin öteki yakasında ise yine CIA

tarafından tezgahlanan Yunan Papadapulos cuntasının destekleyip geliştirdiği EOKA-B faşist örgütünün kanlı cinayetleri vardır. Makarios yönetimini deviren Sampson cuntasının Yunan cuntası tarafından organize edildiği daha sonradan açığa çıkmıştır.

YENİ DÖNEMDE EMPERYALİZM

1990'lar sonrasında başlayan yeni süreçte ise emperyalizm, dünya halklarına saldırılarını en üst dereceye sıçratmıştır. Reel sosyalizmin çöküşü koşullarında kapsamlı bir değişikliğe uğrayan dünya manzarası üzerinde, esasen 1980'lerden itibaren tezgahlanan restorasyon programı hayata geçirilmiş, sermayenin yeniden üretiminin önündeki bütün siyasal, ekonomik, devletsel, vd. engellerin parçalanmasını, bütün toplumsal ve uluslararası ilişkilerin buna uygun olarak yeniden kurulmasını hedefleyen bu program, kendi mantığı gereği dünya halklarına yeni bir saldırı dalgası anlamına gelmiştir.

90'lardan sonra emperyalist sistemin egemen gücü olan ABD emperyalizmi, siyasal alanda "Yeni Dünya Düzeni", ekonomik alanda ise "Küreselleşme" söylemi ile kendi programlarını devreye sokmaktadır.

"Yeni Dünya Düzeni" söylemi reel sosyalizmin çöküşüyle ortaya çıkan tablonun ABD emperyalizmi eliyle ve onun hegemonyasını her alanda kuracak ve kurumsallaştıracak biçimde inşasını ifade etmektedir.

"Küreselleşme" ise neoliberal politikaların 1990'lardaki ifadesidir. Kapitalist sistem, böylece IMF ve Dünya Bankası faaliyetlerini tüm dünyaya yayarken, GATT yeniden yapılandırılarak DTÖ'ye dönüştürülmüş, MAİ ve MİGA gibi neoliberalizmi kurumsallaştıran yeni anlaşma ve örgütlenmeler yaratılmıştır.

Bütün bunlar pratikte dünya halkları için yıkım, yoksulluk ve zulüm anlamına gelmiştir. Kültürel, sosyal ve her türden insan ilişkilerinde ise on yılı aşkın sürecin bilançosu tek kelime ile yıkımdır.

Emperyalist politikaların yarattığı büyük yoksulluk ve bunun yarattığı fiziki yıkımla birleşerek emekçilerin dünyasını her yönden vurmuş ve enkaza dönüştürmüştür. İşçi sınıfı ve tüm emekçi kesimler yeni sömürü modelinin vahşi uygulamaları ile derin bir yoksulluğa itilmişlerdir.

Yoksulluk, sosyal hakların ve örgütlenme zeminlerinin yok edilmesi ve çalışma koşullarının esnek üretim modeliyle olağanüstü ölçülerde kötüleştirilmesi ile emekçiler tüm kazanılmış haklarını kaybetme noktasına doğru sürüklenmektedirler. Tüm kapitalist sistemde emekçilerin ulusal gelirden aldıkları paylar büyük bir hızla düşmekte, tarihin en eşitsiz gelir dağılımları gerçekleşmektedir. Büyük orandaki kalıcı işsizlik oranları ile yüz milyonlarca emekçi ölümün kıyısındaki sefil bir yaşama mahkum edilmektedir.

Irak: Kanlı Bir İşgalin Panoraması

Peki, bütün tarihi boyunca kan ve zulüm saçan emperyalizm, bugün hangi yüzle "adalet" ve "demokrasi"den söz ediyor?

11 Eylül'ü bahane ederek Afgan ve Irak halkının başına bomba yağdıran ABD emperyalizmi, gerçekten "iyiyle kötünün karşı karşıya geldiği" bir dünya manzarasında nerede duruyor? 11 Eylül gününden beri durmadan "adalet"ten bahseden ABD, emperyalizmin bütün dünyada işlediği suçlarını böyle demogojilerle gizleyebilir mi?

Irak'ta olanları artık herkes biliyor... "Kitle imha silahları" masalının arkasında kocaman bir boşluk olduğu, asıl hedefin hem aykırı bir sesi kesmek hem de petrol kaynaklarına el koymak olduğu çoktandır anlaşılmış durumdadır.

Afganistan: Eski Ajanların Tasfiyesi

Öte yandan, ta 1839'daki İngiliz işgalinden beri Afgan halkının başına bütün belaları açan da emperyalizmdir.

1970'lerde SSCB'nin etkisi ve desteğiyle kurulan Afgan Halk Partisi yönetimini devirmek için binlerce "mücahidi" besleyip büyüten de onlardır. CIA'nın milyarlarca dolar harcayarak Afganistan sınırında kurduğu kamplarda "eğitim" gören Usame Bin Ladin, aynı kamplarda dünyanın her tarafından gelen islamcı gençleri eğitmiş ve bu süreçte Hollywood filmleri Taliban savaşçıları kahraman olarak sunmuşlardır. Bu arada CIA gelmeden önce Pakistan'da eroin kullanıcı sayısı sıfır iken, 1979-1985 arasında bu sayı sıfırdan birbuçuk milyona çıkmıştır. Pakistan-Afgan sınırındaki eroin pazarı 100-200 milyar dolarlıktır ve bu para mücahit yetiştirilmesi için harcanmıştır.

1990'lara gelindiğinde ise yeni dünya düzeni içinde artık bu sıkılmış limonlara ihtiyaç yoktur. Reel sosyalizmin çöküşünden sonra durum değişmiştir ve artık yeni bir hegemonya biçiminin temelleri atılmaktadır.

Kanayan Yara: Filistin

Yeni dönemin saldırganlığının bir başka somut ifadesi Filistin'dir.

28 Eylül 2000'de, Lübnan Kasabı Ariel Şaron'un provokasyonu ile başlayan ikinci intifada, daha ilk günlerinden itibaren yüzlerce ölü pahasına yürümüştür.

İsrail bölgedeki devletlerden herhangi biri değildir. O, emperyalizm tarafından bölgedeki devrimci uyanışı ezmek için kullanılan bir kontr-gerilla üssüdür. Bush tarafından ilan edilen "şer cephesi"nin çökertilmesi planında İsrail'e düşen görev ise Filistin'deki devrimci potansiyelin ezilmesidir. Yalan ve demogoji üzerine kurulu "barış" süreci böylece çökmüş ve İsrail, yine tamamen ABD'nin onayı ile Filistin tarihinin en büyük işgal harekâtlarından birini gerçekleştirmiştir. "Geri çekilme" yalanlarına rağmen daha çok uzun süreceği şimdiden belli olan bu operasyon, binlerce Filistinli'nin ölümüne neden olmuştur.

Türkiye oligarşisi ise bu savaşın tarafıdır.

ABD'nin en sadık müttefiki olarak İsrail ile birlikte Ortadoğu halklarının başbelasıdır. Türkiye oligarşisi, halkların özgürlük ateşi karşısında İsrail ve ABD ile bir bütündür ve İsrail ile "terör ortağı"dır. Ülkemizde yapılan bütün pis işlerin, faili meçhullerin, kontra faaliyetlerinin arkasında İsrail ve MOSSAD'ın olduğu artık Susurluk silahları dosyasıyla da sabittir.

Latin Amerika'da kanlı saldırı

Aynı süreçte, Kolombiya'da "barış görüşmeleri"nin askıya alınması ve ordunun genel harekâta başlaması da rastlantı değildir. Ülkenin üçte birine yakın bir bölümünün FARC ve ELN gerilla örgütleri tarafından kontrol edilmesini uzun süredir içine sindiremeyen ABD'nin talimatıyla harekete geçen Kolombiya ordusu, bu yılın başlarında gerilla bölgesine girdi. Gerillanın "başkenti" sayılan San Vicente dahil bütün alana yayılan ordu ve sivil-faşist katliam çeteleri, temizliğe başladılar.

Beklendiği gibi gerillanın buna karşı tepkisi, sayıları 19 bin savaşçıyı bulan güçlerini dağlara çekmek ve uzun süreli bir mücadeleye hazırlanma taktiğine yönelmek oldu. Bu arada ordu, yedeğinde paramiliter katil sürûleriyle birlikte bölgeye girmişti ve bu, uzun yıllardır devam eden gerilla egemenliğinde yerel düzeyde yönetsel organizasyonlarda örgütlenmiş olan halk kitleleri açısından kan banyosu anlamına geliyordu.

Venezuela: Farklı olanı yok et!

Venezuela'daki darbe soytarılığı da bu bakımdan tarihsel öneme sahiptir. Darbenin başarıya ulaşmamış olması esasen çok önemli değildir; asıl önemli olan bu olayın emperyalist hegemonya stratejisi içindeki tipik yeridir.

Emperyalist haydutların baskılarına boyun eğmeyen ve Küba'yla yakın ilişkiler kuran Venezuela'nın Chavez yönetimi, CIA destekli bir grup asker tarafından devrilmiş, ancak daha sonra halkın desteği karşısında ordu güçleri saf değiştirmişlerdir.

Ezilen halklar kazanacak

Bu kirli operasyonun bölgedeki en önemli iki aktörü ise İsrail ve Türkiye'dir. Bir yandan Kasap Şaron yönetimindeki İsrail, Filistin direnişini kırmaya ve bölgeyi ABD için güvenilir kılmaya çalışırken diğer yandan da Türkiye Orta Asya'ya kadar uzanan bir yelpaze içinde ekonomik ve askeri taşeronluk görevini üstlenmektedir.

Bütün bu gelişmeler, bölge halklarının dayanışma ve mücadelesinin ne kadar önemli olduğunu bize bir kez daha göstermekte, bölgenin devrimci çemberinin bir an önce yaratılması ihtiyacını ortaya koymaktadır. Devrimci güçler artık sıradan bir "savaş karşıtlığı" ile yetinemezler; bunun ötesindeki devrimci görevler kendisini dayatmaktadır. Bunlardan en önemlisi de Ortadoğu bölgesini emperyalizmin rahatça at oynatabildiği bir yer olmaktan çıkarmak, bunun için de öncelikle Türkiye özgülünde yeni bir devrimci çıkış yaratmaktır. Önümüzdeki ertelenemez görev budur. Ancak böylece ABD emperyalizmi gerçekten ciddi biçimde geriletilebilecektir.

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ

YAŞASIN ORTADOĞU DEVRİMCİ ÇEMBERİ